

**Актуален списък на делата във Върховния касационен съд,
свързани с организирана престъпност, първо тримесечие на 2023 г.**

Дата на заседание, дело №, докладчик, правна квалификация на деянието, подсъдим/и	Резултат
<p>22.11.2022 г. – н. д. № 761/2022 г., III н. о., докладчик: Мария Митева, чл. 142, ал. 2, т. 7 от НК</p> <p>Делото е образувано по протест срещу присъдата от 30.05.2022 г. по в.н.о.х.д. № 323/ 2021 г. на САС – АСНС – закрит.</p> <p>С присъда от 18.02.2021 г. по н.о.х.д. № 554/2015 г. на СНС подсъдимите Р. Й. Б., Д. Н. Б., М. Р. К. и П. В. В. са признати за виновни в това, че: първите трима от неустановена дата през м. май 2011 г. до 18.07.2012 г., а П. В. В. – в периода от 01.08.2011 г. до 18.07.2012 г., в гр. София, гр. Казанлък и гр. Бургас се сговорили в това число и с И. Д. И. (по отношение на когото наказателното производство е прекратено), да вършат в страната престъпления по чл. 255, ал. 1 и ал. 3 от НК. Осъдени са за престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК, като са оправдани по първоначално повдигнатото им обвинение по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК (на Р. Й. Б.), и по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (на останалите трима подсъдими). Наложени са им следните наказания: на Р. Й. Б., Д. Н. Б. и М. Р. К. – „пробация“ с пробационните мерки „задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от 2 години с явяване два пъти седмично, „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок от 2 години и „безвъзмезден труд в полза на обществото по 200 часа годишно“ за срок от 2 години; на П. В. В. – „пробация“ с пробационните мерки „задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от 1 година и 6 месеца с явяване два пъти седмично, „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок от 1 година и 6 месеца, „безвъзмезден труд в полза на обществото по 200 часа годишно“ за срок от 2 години.</p> <p>С атакуваната въззивна присъда е отменена първоинстанционната в частта, с която Р. Й. Б., Д. Н. Б., М. Р. К. и П. В. В. са признати за виновни в извършване на престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК, както и в частта за разноските, като вместо това АСНС признава:</p> <p>- Р. Й. Б. за невиновен в това през периода от началото на м. януари 2010 г. до 18.07.2012 г. на територията на гр. София, гр. Бургас и гр. Казанлък да е ръководил ОПГ, създадена с користна цел – да се вършат съгласувано в страната престъпления, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ повече от 3 години – такива по чл. 255 от</p>	<p>С Решение № 16/12.01.2023 г. ВКС реши:</p> <p>Отменя присъдата от 30.05.2022 г. по в.н.о.х.д. № 323/2021 г. по описа на Апелативния специализиран наказателен съд, 5-ти състав.</p> <p>Връща делото за ново разглеждане на Софийския апелативен съд от друг състав на съда от стадия на съдебното заседание.</p>

НК, с участници М. Р. К., П. В. В., Д. Н. Б. и И. Д. И., поради което е оправдан по първоначално повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК;

- Д. Н. Б., М. Р. К. и П. В. В. за невиновни в това през периода от началото на месец януари 2010 г. до 18.07.2012 г. на територията на гр. София, гр. Бургас и гр. Казанлък да са участвали в ОПГ с ръководител Р. Й. Б., създадена с користна цел – да се вършат съгласувано в страната престъпления, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ повече от 3 години, поради което са оправдани по първоначално повдигнатите им обвинения за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК. Присъдата е потвърдена в останалата ѝ част.

С касационния протест са заявени основанията за проверка по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, като се иска отмяна на атакуваната присъда и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

25.11.2022 г. – н. д. № 836/2022 г., I н. о., докладчик: Валя Рушанова, чл. 321 от НК

Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия Н. С. П. срещу присъдата от 20.09.2021 г. на АСНС – закрит по в.н.о.х.д. № 264/2020 г., с която е частично отменена присъдата по н.о.х.д. № 1821/2016 г. на СНС – закрит, като подсъдимият е признат за виновен в това, че в периода от неустановена дата на м. януари 2010 г. до края на 2011 г. в гр. София се е сговорил с М. Й. да вършат в страната престъпления, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ повече от 3 г. и чрез които се цели да се набави имотна облага, а именно трафик на хора, поради което му е наложено наказание „пробация“ за срок от 1 година.

Първоначално формулираните обвинения са срещу А. П. за престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 вр. ал. 1, пр. 2 от НК, М. Й. – чл. 321, ал. 3, пр. 2 вр. ал. 2 от НК, Ц. Ц. – чл. 321, ал. 3 пр. 2 вр. ал. 2 от НК, и други лица. С определение от 01.10.2015 г. производството е прекратено по отношение на тези лица, като делото продължава само по отношение на Н. С. П. за това, че в периода от неустановена дата на м. януари 2010 г. до 29.05.2012 г. в гр. София е участвал в организирана престъпна група, създадена с користна цел, и за това, че в периода от неустановена дата през м. септември 2011 г. до 29.05.2012 г. в гр. София в съучастие като съизвършител с В. И. набрал отделно лице – Р. Т., с цел да бъде използвана за развратни действия, както и по отношение на В. И. за това, че в периода от неустановена дата през м. септември 2011 г. до 29.05.2012 г. в гр. София в съучастие като съизвършител с Н. С. П. набрал отделно лице – Р. Т., с цел да бъде използвана за развратни действия, както и че в периода 2011 – 2012 г. е приел в гр.

С Решение № 62/13.02.2023 г. ВКС реши:
Оставя в сила присъда от 20.09.2021 г. на Апелативния специализиран наказателен съд, постановена по в.н.о.х.д. № 264/2020 г. по описа на същия съд.

<p>Антверпен, Кралство Белгия, няколко отделни лица от женски пол с цел да бъдат използвани за развратни действия – общо 4.</p> <p>С присъда от 26.02.2020 г. по н.о.х.д. № 1821/2016 г. на СНС подсъдимите са признати за невиновни и оправдани по повдигнатите обвинения.</p> <p>По протест е образувано въззивното производство, по което е постановена сега обжалваната пред ВКС нова присъда.</p> <p>В жалбата се твърдят множество нарушения, свързани с игнориране от страна на съда на доказателствен материал и превратно тълкуване на доказателства, недопустимо изменение на обвинението и други нарушения.</p>	
<p>25.11.2022 г. – н. д. № 775/2022 г., III н. о., докладчик: Лада Паунова, чл. 321 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите Ю. Л. Х. и В. Е. Д. срещу присъдата от 01.07.2022 г. по в.н.о.х.д. № 286/2021 г. на САС – АСНС – закрит.</p> <p>С присъда от 28.05.2019 г. по н.о.х.д. № 2240/2017 г. на Специализирания наказателен съд В. Е. Д. и Ю. Л. Х. са признати за виновни за това, че в периода от 19.10.2010 г. до 02.11.2010 г. на територията на Република България се сговорили помежду си да вършат в страната престъпления, за които се предвижда наказание „лишаване от свобода“ за повече от 3 години и чрез които се цели да се набави имотна облага, а именно такива по чл. 215 от НК (престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК). На всеки от тях е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от по 2 години. Подсъдимите са признати за виновни и в това, че за периода от 07.10.2010 г. до 02.11.2010 г. в Република България и Република Турция при условията на продължавано престъпление като съизвършители и с цел да набавят за себе си имотна облага спомогнали да бъдат отчуждени чрез транспортирането им от посредствени извършители – шофьори, от България до неустановени населени места в Турция чужди движими вещи – товарни автомобили, за които предполагали, че са придобити от други лица чрез престъпление (кражба, обсебване), като укривателството е в големи размери – на обща стойност 324 110 лв. (престъпление по чл. 215, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК). На всеки от подсъдимите са наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от по 3 години и „глоба“ в размер на по 7000 лв. Определено е едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ в размер на 3 години за всеки от тях, като изпълнението е отложено за изпитателен срок от 5 години. Присъединено е наказанието „глоба“ в размер на по 7000 лева за всеки от двамата.</p> <p>С решение на АСНС първоинстанционната присъда е изменена в частта ѝ относно осъждането на В. Е. Д. и Ю. Л. Х. за престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК, като</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

подсъдимите са признати за виновни в това да са извършили деянието в периода от началото на месец октомври 2010 г. до 02.11.2010 г., както и за това да са се сговорили да вършат престъпления по чл. 215 от НК и в Република Турция. Присъдата е потвърдена в останалата ѝ част.

По касационни жалби на подсъдимите пред ВКС е образувано к.н.д. № 279/2021 г., като с решение от 08.07.2021 г. въззивното решение на АСНС е отменено в частта за престъплението по чл. 321, ал. 6 от НК и делото е върнато за нова разглеждане в тази му част, а в останалата е оставено в сила за престъплението по чл. 215, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК.

При новото разглеждане на делото с присъдата по в. н. о. х. д. № 286/2021 г. на АСНС подсъдимите са признати за виновни за извършено престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК за определен период от време и частично са оправдани по това обвинение за друг период от време. Първоинстанционната присъда е потвърдена в частта относно размера на наложените наказания.

В касационните жалби на Ю. Л. Х. и В. Е. Д. са заявени всички основания по чл. 348, ал. 1 от НПК. Направените искания в условията на алтернативност са: за отмяна на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимите, за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд или за изменение на присъдата и намаляване на наложените наказания.

23.01.2023 г. – н. д. № 290/2022 г., I н. о., докладчик: Румен Петров, чл. 130 и сл. от НК

Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите Т. В., А. К., С. Г., И. С., А. Н., С. Б., А. Я., С. Д. и Т. Г. срещу присъдата от 22.06.2020 г. на АСНС по в.н.о.х.д. № 43/2017 г.

Производството пред Специализирания наказателен съд по н.о.х.д. № 1306/2013 г. е образувано по обвинителен акт срещу тринадесет лица – С. Б., И. С., М. А., С. Г., Т. Г., А. К., А. Н., С. Д., И. Д., Г. Г., Т. В., Т. Т. и А. Я., обвинени за участие във въоръжена ОПГ, създадена с користна цел и с цел да се вършат грабежи, заплахи, изнудване, разпространение на наркотични вещества, телесни повреди.

С присъда от 01.04.2016 г. повечето от подсъдимите са признати за виновни, като са им наложени различни по размер наказания „лишаване от свобода“ и „глоба“. И. Д., Г. Г. и Т. Т. са оправдани по всички обвинения срещу тях. А. Я. е признат за невиновен и оправдан по обвинението за участие в ОПГ, но е признат за виновен и осъден за разпространяване на наркотични вещества.

По в.н.о.х.д. № 43/2017 г. на АСНС е постановена атакуваната сега пред ВКС нова

С Решение № 50001/22.02.2023 г. ВКС реши: Изменя въззивна присъда № 4/22.06.2020 г., постановена по в.н.о.х.д. № 43/2017 г. по описа на Апелативния специализиран наказателен съд, като:
Намалява наложеното на подсъдимия С. А. Б. наказание за извършеното престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. с ал. 1 от НК на 4 години лишаване от свобода, което да се изтърпи при първоначален общ режим.
Намалява наложеното на подсъдимия И. А. С. наказание за извършеното престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. с ал. 2 от НК на 2 години и 10 месеца лишаване от свобода, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК отлага изпълнението му с изпитателен срок от 5 години.

присъда, с която за едно от престъпленията (квалифицирана лека телесна повреда) наказателното производство е прекратено поради изтекла давност и са променени размерите на наказанията „лишаване от свобода“ и „глоба“ на част от подсъдимите. С. Д. е оправдан по едно от двете обвинения срещу него за квалифициран грабеж и по обвинението за закана, Т. В. е оправдан по обвинението за участие в ОПГ, М. А. е оправдан по обвинението за участие в ОПГ, което за този подсъдим е единствено обвинение. В останалата част първоинстанционната присъда е потвърдена.

Намалява наложеното на подсъдимия С. Й. Г. наказание за извършеното престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. с ал. 2 от НК на 2 години и 10 месеца лишаване от свобода.

Намалява наложеното на подсъдимия Т. Г. Г. наказание за извършеното престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. с ал. 2 от НК на 2 години и 10 месеца лишаване от свобода.

Намалява наложеното на подсъдимия Т. Г. Г. наказание за извършеното престъпление по чл. 199, ал. 1, т. 3 и т. 5 вр. с чл. 198, ал. 1 вр. с чл. 20, ал. 2 от НК – спрямо М. Й., на 4 години и 10 месеца лишаване от свобода.

Намалява наложеното на подсъдимия Т. Г. Г. наказание за извършеното престъпление по чл. 199, ал. 1, т. 5 вр. с чл. 198, ал. 1 вр. с чл. 20, ал. 2 от НК – спрямо Д. Т., на 4 години и 10 месеца лишаване от свобода.

Заменя наложеното на подсъдимия Т. Г. Г. за извършеното престъпление по чл. 143, ал. 1 вр. с чл. 20, ал. 2 от НК наказание лишаване от свобода с пробация, с пробационни мерки – задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от 2 години, с периодичност два пъти седмично и задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от 2 години.

Намалява определеното на основание чл. 23, ал. 1 от НК общо най-тежко наказание на подсъдимия Т. Г. Г. на 4 години и 10 месеца лишаване от свобода.

Намалява наложеното на подсъдимия А. А. К. наказание за извършеното престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. с ал. 2 от НК на 2 години лишаване от свобода.

Намалява наложеното на подсъдимия А. А. К. наказание за извършеното престъпление по чл.

199, ал. 1, т. 5 вр. с чл. 198, ал.1 вр. с чл. 20, ал. 4 от НК – спрямо Д. Т., на 2 години лишаване от свобода.

Намалява наложеното на подсъдимия А. А. К. наказание за извършеното престъплението по чл. 131, ал. 1, т. 8 вр. с чл. 129, ал. 1 вр. с чл. 20, ал. 4 от НК – спрямо Н. С., на 1 година лишаване от свобода.

Заменя наложеното на подсъдимия А. А. К. за извършеното престъпление по чл. 143, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 от НК наказание лишаване от свобода с пробация, с пробационни мерки – задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от 1 година, с периодичност два пъти седмично и задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от 1 година.

Намалява определеното на основание чл. 23, ал. 1 от НК общо най-тежко наказание на подсъдимия А. А. К. на 2 години лишаване от свобода.

Намалява наложеното на подсъдимия А. С. Н. наказание за извършеното престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. с ал. 2 от НК на 2 години лишаване от свобода.

Намалява наложеното на подсъдимия А. С. Н. наказание за извършеното престъпление по чл. 199, ал. 1, т. 5 вр. с чл. 198, ал. 1 вр. с чл. 20, ал. 2 от НК – спрямо Д. Т., на 3 години лишаване от свобода.

Намалява наложеното на подсъдимия А. С. Н. наказание за извършеното престъпление по чл. 354а, ал. 2, пр. 2, т. 1 вр. с ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК на 3 години лишаване от свобода, а глобата от 20 000 лв. на 10 000 лв.

Намалява наложеното на подсъдимия А. С. Н. наказание за извършеното престъплението по чл.

339, ал. 1 от НК на 1 година лишаване от свобода.

Заменя наложеното на подсъдимия А. С. Н. за извършеното престъпление по чл. 143, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК наказание лишаване от свобода с пробация, с пробационни мерки – задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от 2 години, с периодичност два пъти седмично и задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от 2 години.

Намалява определеното на основание чл. 23, ал. 1 от НК общо най-тежко наказание на подсъдимия А. С. Н. на 3 години лишаване от свобода, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК отлага изпълнението му с изпитателен срок от 5 години и присъединява наказанието глоба от 10 000 лв.

Намалява наложеното на подсъдимия С. В. Д. наказание за извършеното престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. с ал. 2 от НК на 2 години и 6 месеца лишаване от свобода.

Намалява наложеното на подсъдимия С. В. Д. наказание за извършеното престъпление по чл. 199, ал. 1, т. 3 и т. 5 вр. с чл. 198, ал. 1 вр. с чл. 20, ал. 2 от НК – спрямо М. Й., на 3 години лишаване от свобода.

Намалява наложеното на подсъдимия С. В. Д. наказание за извършеното престъпление по чл. 213а, ал. 2, т. 5 вр. с ал. 1 от НК – спрямо Г. П., на 1 година и 6 месеца лишаване от свобода и глоба от 1500 лв.

Намалява наложеното на подсъдимия С. В. Д. наказание за извършеното престъплението по чл. 131, ал. 1, т. 8 вр. с чл. 129, ал. 1 вр. с чл. 20, ал. 2 от НК – спрямо Н. С., на 1 година лишаване от свобода.

	<p>Намалява определеното на основание чл. 23, ал. 1 от НК общо най-тежко наказание на подсъдимия С. В. Д. на 3 години лишаване от свобода, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК отлага изпълнението му с изпитателен срок от 5 години и присъединява наказанието глоба от 1500 лв.</p> <p>Намалява наложеното на подсъдимия Т. Г. В. наказание за извършеното престъпление по чл. 354а, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 вр. с чл. 20, ал. 2 от НК на 1 година и 10 месеца лишаване от свобода, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК отлага изпълнението му с изпитателен срок от 4 години и присъединява наказанието глоба от 2500 лв.</p> <p>Намалява наложеното на подсъдимия А. Я. Я. наказание за извършеното престъпление по чл. 354а, ал. 1 вр. с чл. 20, ал. 2 от НК на 1 година лишаване от свобода и глоба от 2500 лв.</p> <p>Отменя въззивната присъда в частите относно приложението на чл. 24 от НК по отношение на подсъдимите Т. Г. Г. и С. В. Д., както и относно определения първоначален режим на изтърпяване на наказанието лишаване от свобода на И. А. С., А. С. Н., С. В. Д. и Т. Г. В.</p> <p>Оставя в сила въззивната присъда в останалата част.</p>
<p>15.02.2023 г. – н. д. № 57/2023 г., II н. о., докладчик: Димитрина Ангелова, чл. 321, ал. 3, т. 2 от НК</p> <p>Делото е образувано по протест и жалба на подсъдимия К. Р. Р. срещу произнесена на 19.10.2022 г. от Софийския апелативен съд (АСНС – закрит) въззивна присъда по в.н.о.х.д. № 17/2021 г.</p> <p>С присъда от 06.10.2020 г. по н.о.х.д. № 1780/2019 г. на СНС:</p> <p>- В. В. В. е признат за невиновен и оправдан в извършването на престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК – да е ръководил организирана престъпна група (ОПГ), създадена с користна цел и с цел извършване на престъпления по чл. 354а от НК, както и</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

по повдигнатото обвинение за престъпление по чл. 252, ал. 1 от НК – извършване по занятие на банкови сделки по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗКИ без съответно разрешение, изискуемо по чл. 13, ал. 1 от ЗКИ;

- К. Р. Р. е признат за невиновен и оправдан в извършването на престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК – да е участвал в ОПГ, създадена с користна цел и с цел да върши съгласувано в страна престъпления по чл. 354а. Същият подсъдим е признат за виновен за престъпление по чл. 354а, ал. 1 вр. чл. 54 от НК (без надлежно разрешително държал високорискови наркотични вещества – марихуана), за което е осъден на 5 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 10 000 лв., като е признат за невиновен в това да е извършил престъплението в изпълнение на решение на ОПГ, поради което и на основание чл. 304 от НПК е оправдан по първоначално повдигнатото му обвинение в този смисъл и с правна квалификация по ал. 2, т. 1 на чл. 354а от НК. На осн. чл. 68, ал. 1 от НК е постановено подсъдимият да изтърпи отделно наложено му наказание по н.о.х.д. № 553/2015 г. на СНС;

- П. И. Г. е признат за невиновен и оправдан в извършването на престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК – да е участвал в ОПГ, създадена с користна цел и с цел да върши съгласувано в страна престъпления по чл. 354а. Същият подсъдим е признат за виновен за престъпление по чл. 354а, ал. 1 вр. чл. 54 от НК (без надлежно разрешително държал с цел разпространение високорисково наркотично вещество – амфетамин), за което е осъден на 4 години и 5 месеца „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 15 000 лева, като е признат за невиновен в това да е извършил престъплението в изпълнение на решение на ОПГ, поради което и на основание чл. 304 от НПК е оправдан по първоначално повдигнатото му обвинение в този смисъл и с правна квалификация по ал. 2, т. 1 на чл. 354а от НК;

- Д. К. К. е признат за невиновен и оправдан в извършването на престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК – да е участвал в ОПГ, създадена с користна цел и с цел да върши съгласувано в страна престъпления по чл. 354а. Същият подсъдим е признат за виновен за: престъпление по чл. 354а, ал. 1 вр. чл. 54 от НК (без надлежно разрешително държал високорискови наркотични вещества – амфетамин и марихуана), за което е осъден на 2 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 5000 лева, като е признат за невиновен в това да е извършил престъплението в изпълнение на решение на ОПГ, поради което и на основание чл. 304 от НПК е оправдан по първоначално повдигнатото му обвинение в този смисъл и с правна квалификация по ал. 2, т. 1 на чл. 354а от НК; престъпление по чл. 339, ал. 1 вр. чл. 54 от НК (държал боеприпаси без надлежно разрешение по чл. 50, ал. 1 от ЗОБВВПИ), за което е осъден на 2 години „лишаване от свобода“. На основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимия е определено

едно общо най-тежко наказание в размер на 2 години „лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 3 години.

С присъда от 19.10.2022 г. на САС (АСНС – закрит) първоинстанционната присъда е отменена в частта, с която П. И. Г. е признат за виновен и осъден за престъпление по чл. 354а, ал. 1 вр. чл. 54 от НК, вместо което е признат за невиновен и оправдан изцяло по предявеното му обвинение. Д. К. К. е оправдан по предявеното му обвинение по чл. 339, ал. 1 от НК, като е отменено приложението на чл. 23, ал. 1 от НК. По отношение на този подсъдим присъдата е изменена в частта, с която е признат за виновен и осъден за престъпление по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК, като е прието, че деянието е маловажен случай и е преквалифицирано на престъпление по чл. 354а, ал. 5 вр. ал. 3, т. 1 от НК, а на основание чл. 78а от НК е освободен от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание – „глоба“ в размер на 2500 лева. По отношение на К. Р. Р. присъдата е изменена в частта ѝ, с която е признат за виновен и осъден за престъпление по чл. 354а, ал. 1 вр. чл. 54 от НК на „лишаване от свобода“ за 5 години и „глоба“ в размер на 10 000 лева, като наложеното наказание е намалено на 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 6000 лева. Присъдата е потвърдена в останалата ѝ част.

Протестът е относно частта от въззивната присъда, с която П. И. Г. е оправдан за престъпление по чл. 354а, ал. 1 НК и относно частта, с която е потвърдено оправдаването от първоинстанционния съд на всички подсъдими за престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 и по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК. Изтъкнати са доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и нарушение на материалния закон. Отправеното искане е да се отмени отчасти въззивната присъда и делото да се върне за ново разглеждане.

В касационната жалба от защитника на К. Р. Р. са релевирани доводи за всички касационни основания. Отправените искания са в условията на алтернативност – отмяна на въззивната присъда и оправдаване на подсъдимия, връщане на делото за ново разглеждане на САС или преквалификация на деянието като маловажен случай по чл. 354а, ал. 5, или намаляване на размера на наложеното наказание.

17.02.2023 г. – н. д. № 11/2023 г., I н. о., докладчик: Христина Михова, чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. ал. 2 от НК

Делото е образувано по жалби на подсъдимите В. Г. А., Л. В. М., Н. Х. Х., К. И. Х. и техните защитници срещу решението от 27.07.2022 г. по в.н.о.х.д. № 212/2019 г. САС (АСНС – закрит), с което е потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 471/2019 г. на СНС. С нея подсъдимите са признати за виновни по обвинението в престъпление по чл. 321, ал. 3, пр.

С решение № 120/30.03.2023 г. ВКС реши:

Отменя въззивно решение, постановено на 27.07.2022 г. по в.н.о.х.д. № 212/2019 г. по описа на Апелативния специализиран наказателен съд. Връща делото на въззивния съд за ново разглеждане от друг съдебен състав от стадия на

<p>2, т. 2 вр. ал. 2 от НК – участие в ОПГ, създадена с користна цел, като Л. В. М. е оправдан по чл. 321, ал. 3, т. 1 по първоначално повдигнатото обвинение и изпълнителното деяние да е ръководил посочената ОПГ, а останалите подсъдими са оправдани за участието в същата ОПГ с посочен ръководител Л. В. М. За престъплението по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. ал. 2 вр. чл. 54 от НК от съда е наложено на всеки от подсъдимите наказание в размер на 3 години „лишаване от свобода“. Второто и третото обвинения, за които подсъдимите са признати за виновни, е за престъпления по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 2, пр. 1, т. 6 и т. 7 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 от НК, включващи деяния, осъществени при продължавана престъпна дейност, отнасящи се до избягване установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери. За второто обвинение на всеки от подсъдимите е наложено наказание от 4 години „лишаване от свобода“ и „конфискация“ на ½ идеална част от съответно недвижимо, респективно движимо имущество, а за третото – на всеки от подсъдимите е наложено наказание от 3 години „лишаване от свобода“ и „конфискация“ на ½ идеална част от съответно движимо, респективно недвижимо имущество. На основание чл. 23, ал. 1 от НК за всеки от подсъдимите е определено едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ измежду наложените им, а именно 4 години „лишаване от свобода“, присъединени са наказанията „конфискация“.</p> <p>В касационните жалби се изтъкват доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, нарушения на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание. Отправени са искания за отмяна на въззивното решение и връщане на делото на въззивния или първоинстанционния съд, признаване на подсъдимите за невиновни, като при условията на алтернативност е отправена молба за прилагане на института на условното осъждане за отлагане изпълнението на наказанието.</p>	<p>съдебното заседание.</p>
<p>16.03.2023 г. – н. д. № 118/2023 г., III н. о., докладчик: Бонка Янкова, чл. 321, ал. 2 от НК</p> <p>Делото е образувано по жалба на подсъдимия И. П. срещу въззивното решение от 21.11.2022 г. по в.н.о.х.д. № 159/2022 г. на Апелативен съд – Бургас, с което е изменена присъда от 25.02.2022 г. по н.о.х.д. № 1898/2020 на СНС (закрит).</p> <p>С обжалваното пред ВКС решение е потвърдена присъдата в частта ѝ, с която И. П. е признат за виновен по обвинението, че от неопределена дата през м. октомври 2016 г. до 10.06.2017 г. на територията на Република България участвал в организирана престъпна група от 8 лица, като групата е съставена с цел извличане на печалба от разпространение на наркотици в страната. Подсъдимият е осъден на 3 години „лишаване от свобода“, чието изтърпяване е отложено с изпитателен срок от 4 години.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

12.04.2023 г. – н. д. № 208/2023 г., I н. о., докладчик: Христина Михова, чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК, чл. 159а от НК

Делото е образувано по жалби на подсъдимите Е. В. С., Д. О. Т., С. К. М. срещу решението от 21.12.2022 г. по в.н.о.х.д. № 182/2021 г. на Софийския апелативен съд (АСНС – закрит).

С присъда от 12.02.2021 г. по в.н.о.х.д. № 4264/2019 г. на СНС подсъдимите Д. О. Т., Е. В. С. и С. К. М. са признати за виновни за това, че в периода от неустановена дата през лятото на 2017 г. до 23.11.2018 г. в гр. София (за подсъдимите Д. О. Т. и Е. В. С.), респективно в периода от 01.11.2017 г. до 23.11.2018 г. в гр. София (за С. К. М.), са участвали в ОПГ – структурирано трайно сдружение на 4 лица, с цел да вършат съгласувано в страната престъпления по чл. 159а от НК (набиране и експлоатиране на жени с цел сексуална експлоатация, от което да извличат печалба), като групата е създадена с користна цел, поради което и на основание чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК вр. чл. 36 и чл. 54 от НК Д. О. Т. е осъден на наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, изпълнението на което е отложено с изпитателен срок от 4 години; Е. В. С. на основание чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК вр. чл. 36 и чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК е осъден на наказание „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца, изпълнението на което е отложено с изпитателен срок от 3 години; С. К. М. на основание чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК вр. чл. 36 и чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК е осъден на наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година. Подсъдимият С. К. М. е признат за виновен и за извършени две престъпления по чл. 159а, ал. 2, т. 6 вр. ал. 1 от НК (набрал отделно две лица с цел да бъдат използвани за развратни действия – проституция, независимо от съгласието им, като деянията са извършени чрез обещаване на облаги), извършени съответно на неустановена дата през м. декември 2017 г. в гр. София (за първото), респективно на неустановена дата през м. май 2018 г. в гр. София (за второто), поради което на осн. чл. 159а, ал. 2, т. 6 вр. ал. 1 от НК вр. чл. 36 и чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК са му наложени наказания „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и „глоба“ в размер на 5000 лева. На С. К. М. е наложено най-тежкото от определените за трите престъпления наказания, а именно „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, отложено за срок от 3 години, към което е присъединено наказанието „глоба“ в размер на 5000 лв.

С обжалваното въззивно решение на САС (АСНС – закрит) е изменена първоинстанционната присъда: в частта относно Д. О. Т. – признат е за невиновен в това да е участвал в ОПГ за времето от лятото на 2017 г. до 31.10.2017 г., поради което е оправдан по повдигнатото му обвинение в този смисъл; в частта относно Е. В. С. – признат е за невиновен в това да е участвал в ОПГ за времето от лятото на 2017 г. до

31.10.2017 г., поради което е оправдан по повдигнатото му обвинение в този смисъл. Присъдата е потвърдена в останалата част.

В жалбата на Е. В. С. са релевирани и трите касационни основания. Отправеното искане в условията на алтернативност е за признаване на подсъдимия за невиновен, респективно за отмяна на атакуваното въззивно решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав за отстраняване на допуснати съществени процесуални нарушения.

В жалбата на Д. О. Т. са изтъкнати доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и нарушение на материалния закон. Отправеното искане в условията на алтернативност е за признаване на подсъдимия за невиновен, респективно за отмяна на атакуваното въззивно решение и връщане на делото на първата инстанция за отстраняване на допуснати съществени процесуални нарушения при постановяване на присъдата.

С жалбата на защитника на С. К. М. са заявени и трите касационни основания с искане за отмяна на въззивния съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на апелативния съд.

28.04.2023 г. – н. д. № 252/2023 г., III н. о., докладчик: Красимира Медарова, чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. ал. 2 от НК, чл. 234, ал. 1, 2 и 3 от НК

Делото е образувано по жалба на подсъдимия Д. В. Д. срещу въззивното решение от 17.01.2023 г. по в.н.о.х.д. № 39/2022 г. на Военно-апелативния съд, с което е потвърдена присъда от 29.06.2021 г. по в.н.о.х.д. № 149/2020 г. на Военен съд – София. С нея подсъдимият е признат за виновен за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в ОПГ, създадена с користна цел) и по чл. 234, ал. 2, т. 2 вр. ал. 1, пр. 2 (в редакция преди ЗИДНК, обн. ДВ, бр. 7/22.01.2019 г.) от НК (държал акцизни стоки без бандерол, когато такъв се изисква по закон, като деянието не представлява маловажен случай и е извършено от две лица, сговорили се предварително). Наложени са му наказания „лишаване от свобода“, като на основание чл. 23 от НК му е определено едно общо най-тежко наказание в размер на 1 година и 6 месеца „лишаване от свобода“, изтърпяването на което е отложено за срок от 3 години. Присъединено е наказанието „лишаване от право да упражнява търговска дейност“ за срок от 3 години, наложено за престъплението по чл. 234, ал. 2, т. 2 вр. ал. 1, пр. 2 от НК.

Настоящото касационно производство е второ по ред, след като с решение от 19.05.2022 г. по к.н.д. № 103/2022 г. на ВКС е отменено въззивното решение по в.н.о.х.д. № 41/2021 г. на Военно-апелативния съд и делото е върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав на същия съд от стадия на съдебно заседание.

С касационната жалба се релевират всички касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК – нарушение на материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Прави се искане за отмяна на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимия или връщане на делото за ново разглеждане.

19.05.2023 г. – н. д. № 470/2022 г., I н. о., докладчик: Валя Рушанова, чл. 253 от НК

Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите П. Л. Б., Д. Г. Д. и С. Н. Ч. срещу решението от 25.01.2022 г. по в.н.о.х.д. № 536/2020 г. на АСНС, с което е отменена присъдата по н.о.х.д. № 2151/2019 г. на СНС в частта, с която на основание чл. 253, ал. 6 от НК са отнети в полза на държавата парични суми, и е потвърдена в останалата част. Делото е за трети път пред ВКС след решения по к.н.д. № 940/2016 г. и к.н.д. № 450/2018 г.

С първоинстанционната присъда П. Л. Б. е признат за виновен в това, че от 27.02.2008 г. в гр. Враца до 07.04.2008 г. на територията на гр. София и гр. Враца извършил престъпление по чл. 321, ал. 3, предл. 3, т. 1 вр. ал. 1, предл. 2 и чл. 54 от НК (ръководил ОПГ, създадена с цел да върши престъпления против финансовата, данъчната и осигурителната система). Признат е за виновен и по чл. 253, ал. 5 вр. ал. 3, т. 1 вр. ал. 2, предл. 2 вр. ал. 1 вр. ал. 1 и чл. 54 от НК (пране на пари в особено големи размери и случаят е особено тежък). На подсъдимия е наложено едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 5 години, като са присъединени наказанията „глоба“ в размер на 10 000 лв. и „лишаване от право да извършва търговска дейност“ за срок от 2 години. Д. Г. Д. е признат за виновен в това, че от 27.02.2008 г. до 07.04.2008 г. на територията на гр. София и гр. Враца извършил престъпление по чл. 321, ал. 3, предл. 2, т. 2 вр. ал. 2 и чл. 54 от НК (участие в ОПГ, създадена с цел да върши престъпления против финансовата, данъчната и осигурителната система). Признат е за виновен и по чл. 253, ал. 5 вр. ал. 3, т. 1 вр. ал. 2, предл. 2 вр. ал. 1 и чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК (пране на пари в особено големи размери и случаят е особено тежък). Наложено му е едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, присъединено е наказанието „глоба“ в размер на 5000 лв. На основание чл. 253, ал. 6 от НК е отнета в полза на държавата парична сума в размер на 655 000 щ. д. с левова равностойност 816 981,50 лв. С. Н. Ч. е признат за виновен в това, че от 27.02.2008 г. до 07.04.2008 г. на територията на гр. София и гр. Враца извършил престъпление по чл. 321, ал. 3, предл. 3, т. 2 вр. ал. 2 и чл. 54 НК (участие в ОПГ, създадена с цел да върши престъпления против финансовата, данъчната и осигурителната система). Признат е за виновен и по чл. 253, ал. 5 вр. ал. 3, т.

1 вр. ал. 2, предл. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 и чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК (пране на пари в особено големи размери и случаят е особено тежък). Наложено му е едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 4 години, като към него е присъединено наказанието „глоба“ в размер на 7000 лв. На основание чл. 253, ал. 6 от НК е отнета в полза на държавата парична сума в размер на 306 225 щ. д. с легова равностойност 381 076,60 лв.

В касационните жалби се посочват всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК – нарушение на материалния закон, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наказанията, като се иска отмяна на атакуваното въззивно решение и решаване на делото по същество, като бъдат оправдани подсъдимите или намалени техните наказания.